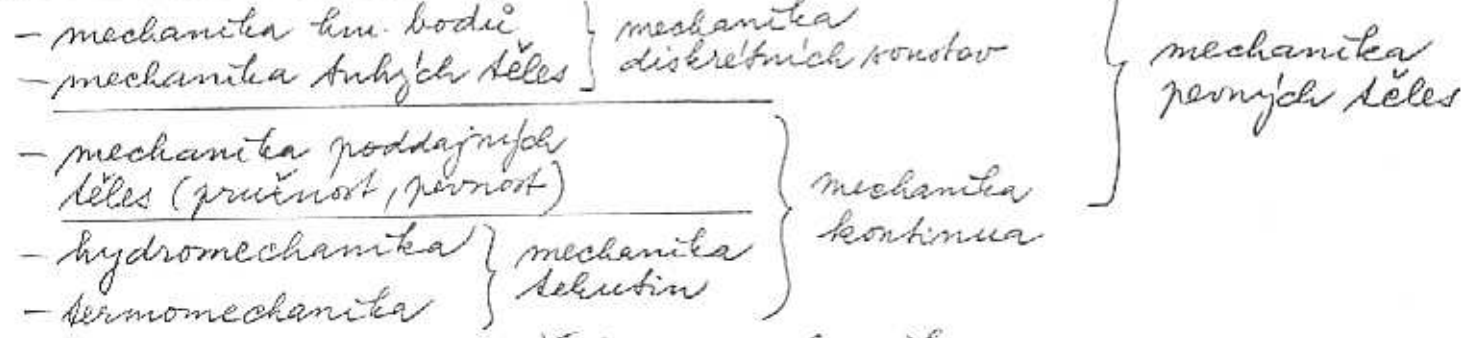

Rozdělení mechaniky a její náplň

- Mechanika - nauka o rovnováze a pohybu hmotných útvarů pohybujících se rychlostí $v \ll c$
- TM - vychází z platnosti Newtonových zákonů
- vlastnosti skutečných hmotných útvarů jsou složité pro popis \Rightarrow používáme idealizované modely hmotných útvarů
 - podle úrovně idealizace:
 - * hmotný bod - panedbávají se rozměry, charakterizován hmotností
 - * tuhé těleso - nedeformuje se účinkem sil, pohyb tělesa závisí na hmotnosti a jejím rozložení v prostoru
 - * poddajné těleso - má určitý tvar i objem, který se účinkem sil mění málo \Rightarrow vyšetřujeme deformace a napětí v libovolném bodě tělesa
 - * kapalina - má málo proměnný objem, nemá určitý tvar. O klasifikaci kapalin rozhoduje viskozita a stlačitelnost
 - * plyn - nemá určitý objem ani tvar, řídí se stavovou rovnicí

Rozdělení mechaniky odpovídající uvedeným modelům hmotných útvarů:

Z jiného hlediska dělíme mechaniku na:

- statika - vyšetřuje podmínky rovnováhy hmotných útvarů ve klidu
- kinematika - vyšetřuje pohyb hmotných útvarů bez ohledu na působení vnějších sil
- dynamika - zkoumá pohyb hmotných útvarů jako následek působení vnějších sil

Kombinací obou hledisek se vyvíjí další disciplíny mechaniky:

- hydrostatika
- hydrodynamika
- aerodynamika

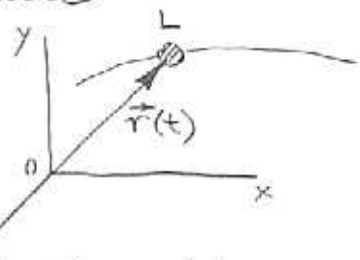
Nové trendy a směry v mechanice:

- biomechanika - mechanika aplikovaná v medicíně, biologii

Kinematika hmotného bodu

- cílem je vyšetřit pohyb hmotných bodů bez ohledu na příčiny pohybů (síly)
- spojitá křivka, po které se hm. bod pohybuje v prostoru se nazývá trajektorie, nebo-li dráha pohybů. Je určena závislostí polohového vektoru \vec{r} na čase

$$\vec{r} = \vec{r}(t)$$

- s ohledem na tvar trajektorie hm. bodů, můžeme jednotlivé pohyby rozdělit na:

- a) přímočarý pohyb hm. bodu - trajektorie je přímka
- b) křivočarý pohyb hm. bodu v rovině - trajektorie je rovinná křivka
- c) křivočarý pohyb hm. bodu v prostoru - trajektorie je prostorová křivka

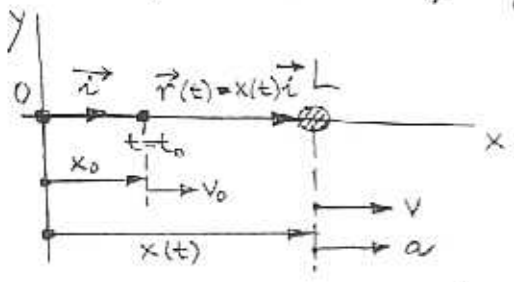
- při řešení pohybů hm. bodů se obvykle setkáváme s dvěma typy úloh:

- (1) známe rovnici trajektorie $\vec{r} = \vec{r}(t)$ a sledujeme kladné kinematické veličiny:
 - rychlost $\vec{v} = \frac{d\vec{r}}{dt}$ [m s⁻¹]
 - zrychlení $\vec{a} = \frac{d\vec{v}}{dt} = \frac{d^2\vec{r}}{dt^2}$ [m s⁻²]

- (2) máme předepsáno zrychlení $\vec{a}(t)$ + počáteční podmínky v čase $t = t_0$ a úlohou je určit:
 - rychlost $\vec{v}(t)$
 - pol. trajektorie $\vec{r}(t)$

Přímocarý pohyb hmotného bodu L

- jeho trajektorie je přímka $x = x(t)$
- nejjednodušší a kladné pohyb hm. bodu

- rychlost charakterizujeme časovou změnou polohy: $v = \frac{dx}{dt} \equiv \dot{x}$
- zrychlení časovou změnou rychlosti: $a = \frac{dv}{dt} \equiv \dot{v}$
- $a = \frac{d^2x}{dt^2} \equiv \ddot{x}$
- pokud $v = v(x) \Rightarrow a = \frac{dv(x)}{dt} = \frac{dv}{dx} \cdot \frac{dx}{dt} = v \frac{dv}{dx} \equiv \frac{d(v^2)}{2dx}$

Druhý přímocáreho pohybu h.m. bodu

- podle funkce zrychlení rozdělujeme přímocáry pohyb do 3 základních skupin:

1. rovnoměrný pohyb: $a = 0$, poč. podm. pro $t = t_0$: $v(t_0) = v_0$, $x(t_0) = x_0$

$$a = \frac{dv}{dt} = 0 \Rightarrow \underline{v(t) = v_0 = \text{konst}} \Rightarrow \underline{v(x) = v_0}$$

$$v = \frac{dx}{dt} = v_0 \Rightarrow \int_{x_0}^x dx = \int_{t_0}^t v_0 dt \Rightarrow x - x_0 = v_0(t - t_0)$$

$$\underline{x(t) = x_0 + v_0(t - t_0)}$$

2. rovnoměrně zrychlený (zpomalený) pohyb: $a = \pm a_k = \text{konst}$,

$a_k > 0$, počáteční podmínky pro $t = t_0$: $v(t_0) = v_0$, $x(t_0) = x_0$

$$a = \frac{dv}{dt} = \pm a_k \Rightarrow \int_{v_0}^v dv = \int_{t_0}^t \pm a_k dt \Rightarrow \underline{v(t) = v_0 \pm a_k(t - t_0)}$$

$$v = \frac{dx}{dt} = v_0 \pm a_k(t - t_0) \Rightarrow \int_{x_0}^x dx = \int_{t_0}^t [v_0 \pm a_k(t - t_0)] dt \Rightarrow$$

$$\Rightarrow \underline{x(t) = x_0 + v_0(t - t_0) \pm \frac{1}{2} a_k(t - t_0)^2}$$

$$a = \frac{d(v^2)}{2dx} = \pm a_k \Rightarrow \int_{v_0^2}^{v^2} d(v^2) = \pm \int_{x_0}^x 2a_k dx \Rightarrow$$

$$\Rightarrow v^2 = v_0^2 \pm 2a_k(x - x_0)$$

$$\underline{v(x) = \sqrt{v_0^2 \pm 2a_k(x - x_0)}}$$

Znaménko \oplus odpovídá zrychlenímu a znaménko \ominus odpovídá zpomalenému (zpožděnému) pohybu.

3. nerovnoměrný pohyb: $a = a(t, v, x)$, počáteční podmínky pro $t = t_0$: $v(t_0) = v_0$, $x(t_0) = x_0$

- řešení nerovnoměrného pohybu je vždy nutné řešit integrací pomocí $v = \frac{dx}{dt}$, $a = \frac{dv}{dt} = \frac{d(v^2)}{2dx}$, neboť nelze napsat obecně platné vztahy jako u pohybů rovnoměrných.

- příklady nerovnoměrných pohybů:

$$a(v) = g - kv^2, \quad k > 0$$

$$a(v) = -a_0 - kv, \quad k > 0$$

ZTM 1.14

$a(x) = -\Omega^2 x$, $\Omega^2 > 0$... jedná se o somto případě
o harmonický pohyb (děje se
po přímce)

Pr.: Kruhlemí km. bodu konajícího harmonický pohyb
je popsáno fci $a = -\Omega^2 x$, kde Ω^2 je kladná konstanta.
Výšetřete všechny kinematické závislosti $v(t)$, $x(t)$
a $v(x)$ tohoto pohybu, jsou-li počáteční podmínky
v čase $t=0$: $x(0) = x_0$, $v(0) = v_0$.

$$a(x) = -\Omega^2 x = \ddot{x} \Rightarrow \ddot{x} + \Omega^2 x = 0, \text{ je to ODR 2. řádu}$$

$$\Rightarrow \lambda^2 + \Omega^2 = 0 \Rightarrow \lambda^2 = -\Omega^2 \Rightarrow \lambda^2 = i^2 \Omega^2 \Rightarrow \lambda_{1,2} = \pm i\Omega$$

$$\text{Obecné řešení má tvar: } x(t) = C_1 e^{\lambda_1 t} + C_2 e^{\lambda_2 t} = C_1 e^{i\Omega t} + C_2 e^{-i\Omega t}$$

$$\text{Využijeme Eulerova vztahu: } e^{\pm i\Omega t} = \cos \Omega t \pm i \sin \Omega t$$

$$\Rightarrow x(t) = C_1 \cos \Omega t + C_1 i \sin \Omega t + C_2 \cos \Omega t - C_2 i \sin \Omega t =$$

$$= \underbrace{(C_1 + C_2)}_{=A} \cos \Omega t + i \underbrace{(C_1 - C_2)}_{=B} \sin \Omega t$$

$$\Rightarrow \underline{x(t) = A \cos \Omega t + B \sin \Omega t}$$
, konstanty A a B určíme z
počátečních podmínek pohybu

$$\dot{x}(t) = -A\Omega \sin \Omega t + B\Omega \cos \Omega t$$

$$x(0) = x_0 = A$$

$$\dot{x}(0) \equiv v(0) = v_0 = B\Omega \Rightarrow \underline{B = \frac{v_0}{\Omega}}$$

$$\text{Hledaná závislost: } \underline{x(t) = x_0 \cos \Omega t + \frac{v_0}{\Omega} \sin \Omega t}$$

Tuto závislost je možné ještě upravit na tvar:

$$\underline{x(t) = X \sin(\Omega t + \varphi)}$$
, kde X je amplituda harmonického
pohybu,

Ω je kruhová frekvence,

φ je počáteční fáze

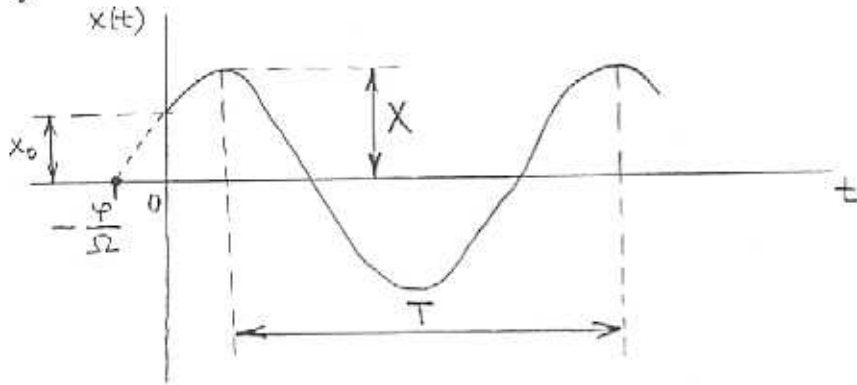
$$\text{tedy: } x_0 \cos \Omega t + \frac{v_0}{\Omega} \sin \Omega t = X \sin \Omega t \cos \varphi + X \cos \Omega t \sin \varphi$$

$$\begin{aligned} x_0 &= X \sin \varphi & | (\)^2 & \oplus \Rightarrow \\ \frac{v_0}{\Omega} &= X \cos \varphi & | (\)^2 & \end{aligned}$$

$$\Rightarrow \underline{X = \sqrt{x_0^2 + \left(\frac{v_0}{\Omega}\right)^2}}$$
. Podělením rovnic $\Rightarrow \operatorname{tg} \varphi = \frac{x_0 \Omega}{v_0} \Rightarrow$

$$\Rightarrow \underline{\varphi = \operatorname{arctg} \left(\frac{x_0 \Omega}{v_0} \right)}$$

Nášli jsme vztahy pro amplitudu X a fází φ a tím je závislost $x(t) = X \sin(\Omega t + \varphi)$ jednoznačně určena.
její grafické znakovnění:

Závislost $v(t)$ dostaneme derivací $x(t)$ podle času:

$$\underline{v(t) = \dot{x}(t) = X \Omega \cos(\Omega t + \varphi)}$$

Závislost $v(x)$ dostaneme následujícím způsobem:

$$a(x) = \frac{d(v^2)}{2dx} = -\Omega^2 x \Rightarrow \int_{v_0^2}^{v^2} d(v^2) = -\int_{x_0}^x 2\Omega^2 x dx \Rightarrow$$

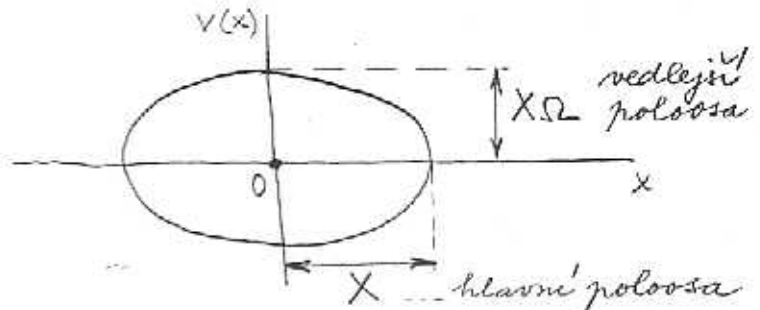
$$\Rightarrow v^2 - v_0^2 = -\Omega^2(x^2 - x_0^2) \Rightarrow \underline{v(x) = \sqrt{v_0^2 - \Omega^2(x^2 - x_0^2)}}$$

Upravením tohoto vztahu dostaneme:

$$v^2 = v_0^2 - \Omega^2 x^2 + \Omega^2 x_0^2 \Rightarrow \frac{v^2}{\Omega^2} = \underbrace{\frac{v_0^2}{\Omega^2} + x_0^2}_{= X^2} - x^2 \Rightarrow x^2 + \frac{v^2}{\Omega^2} = X^2$$

$$\Rightarrow \underline{\frac{x^2}{X^2} + \frac{v^2}{X^2 \Omega^2} = 1}$$

jedná se o elipsu. Graf závislosti rychlosti na výchylce můžeme tedy znakovnit v tzv. fázové rovině elipsou.

Perioda harmonického pohybu je $T = \frac{2\pi}{\Omega}$ [s]

a frekvence je $f = \frac{1}{T}$ [s⁻¹ ≡ Hz].

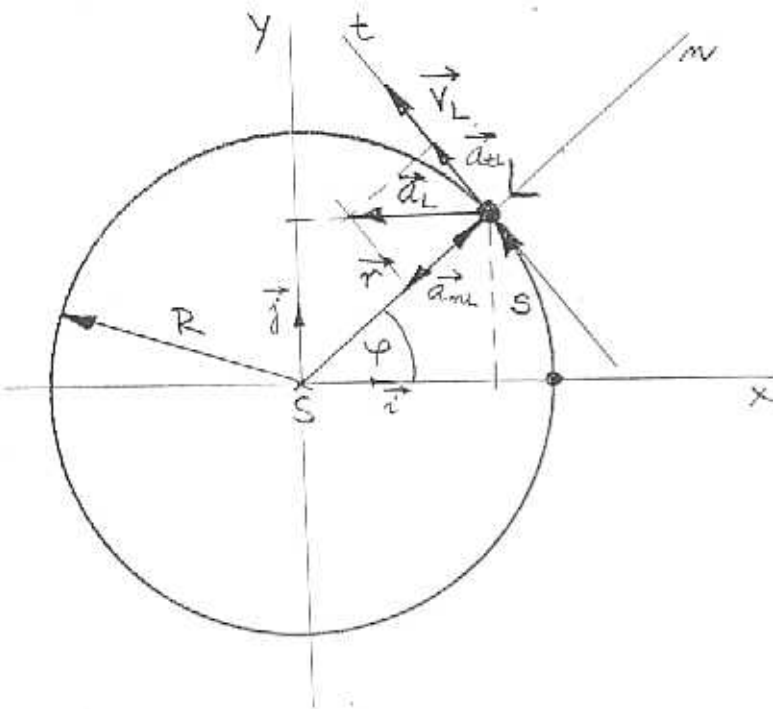
Pohyb hmotného bodu po kružnici

- pohyb bodu po kružnici o poloměru R je popsán průvo-

dicím $\vec{r} = x\vec{i} + y\vec{j}$, kde $x = R \cos \varphi$

$y = R \sin \varphi$

a \vec{i}, \vec{j} jsou jednotkové vektory.

V souřadnicové soustavě
tečny t a normály n
je oblouková souřadnice s
vyjádřena jako

$$s = R\varphi$$

Velikost rychlosti získáme
derivací:

$$v_L = \frac{ds}{dt} = \dot{s} = R\dot{\varphi} \equiv R\omega,$$

kde $\omega \equiv \dot{\varphi}$ je úhlová rychlost.

Rychlost v_L leží vždy na tečně.

Šločky zrychlení bodu L jsou:

- tečné $a_{tL} = \frac{dv_L}{dt} = \dot{v}_L \equiv \ddot{s} = R\ddot{\varphi} = R\alpha$, kde $\alpha \equiv \ddot{\varphi} = \dot{\omega}$ je

\hookrightarrow leží na tečně t

úhlové zrychlení přívodiče

- normálové zrychlení $a_{nL} = R\dot{\varphi}^2 = R\omega^2 = \frac{v_L^2}{R}$.

Velikost výsledného zrychlení hm. bodu L je potom:

$$a_L = \sqrt{a_{tL}^2 + a_{nL}^2} = R\sqrt{\alpha^2 + \omega^2}$$

Vektorově: $\vec{a}_L = \vec{a}_{tL} + \vec{a}_{nL}$